

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:

Plaça Turers, 17 - 2.^a

Administració:

Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50 ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any. - Número solt: 20 cèntims. - Número atrassat: 25 cts.

Les enigmàtiques dretes

Ja hi ha hagut una nova crisi del Govern de la República. La segona que s'ha produït després de la tan gallejada victòria de les dretes. I en totes dues, hem hagut de presenciari com els Gils Robles, Cambó, etz., etz., que són els leaders màxims del dretisme espanyol, rebutjaven encarregar-se del poder i aconsellaven que continués portant el timó de l'Estat no res menys que el senyor Lerroux, un home al qual han combatut durant tota la seva vida. Qui és capaç d'entendre-ho? No recorden aquells esgarips esgarifosos que llançaven a l'unisson totes les dretes catalanes i espanyoles quan Azaña era cap de govern, demanant a grans crits la seva dimissió i la dissolució de les Constituents, perquè—deien—no representaven la majoria del país? I bé, se'ls va complaure, es van fer eleccions i van guanyar, però ara, en vista de l'actitut en què es coloquen, tothom que té nas a la cara es fa la mateixa pregunta: perquè, volien guanyar unes eleccions les dretes? Si el poble els ha otorgat la confiança, perquè no volen governar? La contestació a aquestes preguntes cal cercar-la en la realitat política espanyola, més forta que tots els doctrinarismes i desigs que puguin defensar i sentir els partits de dreta. El que passa, ho havia de preveure tothom que tingués noció exacta de que la proclamació de la República, o no era res, o havia de capgirar moltes coses, aixecant-les de bell nou amb un esperit totalment distint del que els havia animat durant els anys de la monarquia.

Des d'aquest mateix lloc, preveient el que podia succeir si triomfaven les dretes, escrivíem el 19 de Novembre, el dia mateix de les eleccions, i amb el títol de LA JORNADA ELECTORAL D'AVUI. ...«Però, si que estem ben convençuts que no ha pas arribat encara el moment de governar les dretes, sinó que per la pau política i social de que tant parlen els partits de dreta-prometent-nos un paradís si ells triomfen—convé com el pa que mengem que les esquerres continuïn dirigint per un bon temps la política de la República, fins haver consolidat definitivament el règim, i tota l'obra de transformació social, política i religiosa, tot just iniciada. Qui no ho creguí així va molt equivocad. La destrucció dels nous principis que informen la República i que les dretes han de portar a cap—puix que segons ells són la causa de tot el

malestar—si no volen enganyar els seus electors, no pot realitzar-se sinó mitjant un govern de força, que és tant com dir implantant una nova dictadura, del contrari, no podran esmenar res, si es volen moure dintre el joc de la política democràtica. I sigui el que sigui el camí escollit, es tant plè de perill, pot portar-nos i ens portaria indefectiblement unes tant greus perturbacions que tot el que ha passat fins avui hauria estat un joc de criatures comparat amb el que podria esdevenir.

I el dia 3 de Desembre, comentant el resultat de les eleccions, déiem, també, des d'aquest mateix lloc, aquestes paraules, referint-nos a les dretes: *La demagògia que han predicat els té presoners en un carreró sense sortida. Si donen satisfacció a les promeses fetes als seus electors, destruint l'obra republicana de dos anys, veuran redreçar-se violentament les masses esquerranes i obreristes, amb el perill pròxim de portar a Espanya a una situació en la qual, qui més hi perdrien serien els interessos que es creuen defensats per les dretes. La realitat, més forta que els seus desigs—que no hem pas d'amagar, no tenen res de tranquilitzadors—s'encarregarà de fer-los comprendre que no es pas possible tornar impunement al règim d'oprobri i de vergonya del temps de la monarquia».*

La solució de les dues crisis i sobretot aquesta última, demostra palpablement com han resultat de certs els nostres vaticinis perquè ens sembla ben clar que, si les dretes no governen, es perquè tenen por de fer-ho. No s'atreveixen, malgrat tenir unes Corts favorables. Heus ací on ha anat a parar aquell orgull i aquella gallardia dretana que semblava que ho havia de capgirar tot. Però, el que pot molt bé succeir es que, amb les Corts actuals no els veiem governar mai. El cor ens diu que a la tercera caiguda que farà Lerroux com a cap de govern seguirà el decret de dissolució. I, aleshores adéu ilusions! El poble, desenganyat per la gran ensarronada que li han jugat les dretes monàrquiques i monarquitzans, es decantarà altra vegada amb més força que mai per la República i la democràcia. Naturalment que això depèn molt de la serietat i de l'organització dels partits autènticament republicans i demòcrates.

Catalunya! Catalunya!

Qui ho diria que l'amor a la Patria fa parallar els seus fills, quan tants enemics de dintre i fora casa l'escometen!

Enlloc d'unir-nos ben fortament a defensar Catalunya, la deixem abandonada per la picabaralla de qui l'estima més.

Afluixada només la cadena de la servitut esmercem totes les nostres energies en jugar nos la seva llibertat incipient als daus de les concupiscències partidistes.

No redimirem pas la nostra terra amb guerres fratricides ni atuirem l'Estat opressor amb cantonalismes esquerristes.

Hi ha un catalanisme verbalista que gaudeix en la divisió i es vanta d'afeblir les agrupacions que, per no ésser la pròpia, moteja de poc nacionalista.

Quina tristesa fa contemplar aquestes lluites, mentre continuen sagnant les ferides que cada dia s'obren de nou al cos malaltís de la Pàtria!

Mentre avantposem els interessos i egoïsmes de partit als interessos altíssims de Catalunya, aquesta no serà redimida.

En circumstàncies menys greus que les actuals, una flama pura d'amor a la Pàtria arborà els nostres pïts acoblant-nos davant el secular enemic de tots. hauria degut capitular si les disensions no haguessin afluixat l'escomesa. Però les gelosies portaren la metzina de la discòrdia i d'aquell mateix partit que va sentir-les, fa anys i anys que no se'n canta gall ni gallina.

La creixença, un xic artificiosa d'un altre i la llur vida pròspera, no més enllà d'una dècada, l'enorgullí, creient-se etern i inesquarterable. Amb aquest orgull pretenqué «estancar» l'amor a la Pàtria dins la seva cleda, venent lo a pes d'or als arribistes, estenent patents de catalanitat a barata de vinclements i adulacions, alhora que excomunicava per mals catalans als que no eren del seu ramat.

Malgrat tot, aquella fortitut s'afeblí i, no sapiguent conviure amb l'adversitat, en lloc de rectificar, abandona el lloc que li pertoca, tot i perillant els sagrats interessos de la Pàtria, quan totes les tempestes es congrien per esfondrar-la.

I d'això en gaudeixen els novíssims definidors del catalanisme, que apleguen les multituds sense altre aglutinant que els egoïsmes i els odís als de Catalunya enfora i de Catalunya endins que no són de la colla; i sense una altra arma de combat que que la demagògia i la indisciplina social. Incapaços de treure el pit enfora per a estalviar a la Pàtria un sol greuje, actuen de tartarí d'altres Pàtries que no són la pròpia, Catalunya i Barcelona ho diuen prou qui les defensa i com les defensa.

Recordant una frase evangèlica podem dir: No aquell que cridarà més fort Catalunya! Catalunya! alliberarà la Pàtria, sinó aquell que no regatejarà per ella sacrificis i renunciacions.

De «EL TEMPS»

Fàbrica de Cotilles Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventreres

Sempre lo més nou — — — Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

L'Ajuntament pensa fer bona feina

El darrer número d'«El Lluitador» publicava un escrit intitolat *Què pensa fer, l'Ajuntament?* la lectura del qual ens féu quedar esbalaïts. Pregunta que pensa fer-ne l'Ajuntament de les 50,000 pessetes que han sobrat de l'any passat, i amb un excès de zel apunta la temença de que no es puguin perdre portant-les a un Banc. Tota vegada que, al fer aquestes preguntes, demostra «El Lluitador» estar molt mal informat de les coses del Municipi. anem a contestar-les nosaltres, perquè serveixi de satisfacció per ells, pels seus lectors, pels lectors nostres i de tots els banyolins.

Doncs, cal que sàpiga tothom que, aquestes 50,000 pessetes que formen el superàvit de la liquidació del pressupost de l'any passat, mes 16,000 que hi ha consignades en el pressupost d'aquest any, estan destinades, segons acord pres per unanimitat en les Comissions d'Hisenda i Foment, a servir per a acabar tota la nau central del nou escorxador, amb el fi d'enllestir com més aviat millor un dels problemes més vergonyosos que hi ha per resoldre a Banyoles i que l'any vinent pugui esser utilitzat per la matança. S'estan fent per les respectives comissions tots els tràmits reglamentaris i, acabats aquests, s'anunciarà immediatament la subasta.

Així sabrà «El Lluitador» i tothom amb què pensa l'Ajuntament emprar les 50.000 pessetes i altres, que tant sembla preocupar-lo.

Per a "El Banyolí"

«El Banyolí» que ja fa mig any que es dedica a combatre el comunisme sense haver dit, però, mai, ni una paraula del seu programa social per combatre'l més eficaçment, li brindem aquets mots que recullim del setmanari catòlic «Flama» Si el que diu el valent setmanari ho digués un periòdic socialista o d'esquerra, dirien que és l'odi de classe o el sectarisme el que l'ha inspirat. Tractant-se d'un periòdic catòlic no ho podran dir així i per això ens plau molt de reproduir-los. Apreneu-ne.

«Algún patró ho ha fet. — Es refereix a un patró que rebaixà els jornals dels seus obrers aprofitant el triomf electoral de les dretes — Això vol dir que encara existeixen, encara duren, aquells elements que són de dretes, no per doctrina evangèlica, sinó per egoïsme, perquè creuen que així poden omplir més fàcilment la seva caixa i explotar el proïsme sense dificultats. El mal que això ha fet a l'Església! Perquè la massa obrera ha renegat de Crist i de l'Església? En part, certament per la campanya demagògica anticristiana. Ah! però la trista realitat de tants catòlics miserables egoïstes, que raïen la seva fè en el negoci, no ha deixat molt sovint de donar pretext a la protesta. Són tants els patrons que no han cedit a les peticions justes per Déu, sinó per la brówing i que han posat per damunt de les lleis morals les exigències del seu egoïsme! Però això s'ha d'acabar i s'acaba, per bé que amb excessiva lentitut. La llei de Déu és també la llei de la Justícia social »

Veïam quin serà el dia que llegirem a «El Banyolí», quinzenari catòlic, unes coses semblants. Ja es ben segur, però, que ho considerarà també una estupidesa.

Forn de St. Jordi

PASTISSERIA-QUEVIURES

Diumenges i dies festius Pastes de Nata i Coques de greixons

Dipòsit dels productes "Natura" de la casa Santiveri

Plaça Turers, 9

BANYOLES

Política i Religió

III

La dificultat no està pas en demostrar que es pot ésser un home de conviccions religioses i militar en un partit d'esquerra. Trobaríem a Banyoles i a Catalunya, centenars i milers de persones que es troben en aquest cas i no en trobaríem ni un que, per aquest sol fet hagi estat expulsat de l'Església catòlica. I això ens sembla que té una força d'argumentació indestructible, a menys d'arribar a conclusions molt poc favorables pel catolicisme. El que passa, es que la religió cristiana no es tan hermètica com ens voldrien fer creure alguns, pensant més amb llurs conveniències i interessos, que no pas amb els interessos i conveniències de la religió que diuen defensar, sense veure el gran mal que li causen, presentant-la com enemiga i contrària de moltes concepcions polítiques i socials.

Aquest prurit de barrejar la política i la religió, identificant aquesta amb determinats partits, es la causa primera de la crisi que avui passa el catolicisme. S'hi ha jugat massa amb la religió, se l'ha fet servir massa de trampolí i de tapabruts de moltes concupiscències, se l'ha portat massa al carrer i a la tribuna pública, i el que ha estat pitjor de tot es que l'inmensa majoria dels que així se'n han servit, no han demostrat mai que obraven impulsats per aquell esperit de sacrifici, d'humilitat, d'honestedat i de ver amor a Déu i al pròxim, que brolla a grans dolls de l'Evangeli.

I aquest servilisme a que s'ha sotsmés la religió per part de polítics catòlics mancats d'escrúpols, que han volgut aprofitar a favor seu i de llurs interessos, tota la força incontestable que representa l'esperit religiós del nostre poble, ha portat com a conseqüència fatal que es desfigurés totalment el vertader esperit del cristianisme, arribant fins a l'extrem inconcebible de presentar-lo com antagònic als ideals de catalanisme primer, i ara als

de república i sempre, als ideals de democràcia i llibertat.

La dificultat grossa, insuperable fins fa ben poc—i diem que fa ben poc perquè a Catalunya no coneixíem més que un partit «Unió Democràtica», que es presentés amb la doble etiqueta de cristià i catalanista republicà sense atenuants—era de com havia de resoldre un home de conviccions religioses el problema greu que se li plantejava davant la seva consciència, al constatar que els seus ideals polítics no encaixaven de cap manera amb els que propugnaven els partits de dreta catòlics. I què succeïa? Doncs que l'home, feble, aquell sobre el qual pesava més el fanatisme incontrolat per manca de formació religiosa, abandonava els ideals polítics que un dia l'havien entusiasmats i continuava lligat al carro dels partits de dreta, creient de bona fe que servia la religió, quant en realitat no feia altra cosa que servir al cacic de cada poble amb el qual anava lligat el clero.

Els altres, més intel·ligents o menys fanatitzats, s'adonaven que professar els ideals de llibertat, democràcia, catalanisme i república, no tenia res de contradictori amb el vertader catolicisme, i al trobar-se que dintre aquest camp no sabia on inquirir-se amb aquell bagatge polític, se'n apartava amb tot el convenciment de que no havia pas de deixar d'ésser un vertader cristià, si es desentenia dels convencionalismes creats per un catolicisme estantís posat al servei d'una classe determinada.

Quina mena de catòlics són aquells que prohibeixen l'entrada a centres catòlics a diaris que es publiquen amb llicència eclesiàstica? No és pas l'amor a la religió el que fa fer aquestes coses, és l'esperit de partit polític. Quina mena de Catòlics són, aquells que no han dit mai ni una paraula, ni menys han realitzat un acte a favor d'una millor justícia social? Quina mena de catòlics són aquells que han anat sistemàticament contra els hanelts de llibertat del nostre poble. Però, d'això ja en parlarem en el número pròxim. — Roger.

Perruqueria per a Senyores

DE

Jose pS. Melció

Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges.

Manicura. - Selles - Pintures, Postissus, etz.

Saló de Bellesa

Mercadal, 14

BANYOLES

NOTA. - Per a major comoditat de les clientes, serveixin-se demanar hora.

TRANSPORTS

J. BRANYES MORERA

BANYOLES. — Carrer Alvarez, 20 - Telèf, 7

GIRONA. — C. Barcelona, 17 - Telèfon 179

BARCELONA. - Rech Condal 8 - 10 Tel. 19165
Diputació, 176 Tnlèfon 31081

Servei de domicili a domicili

A BARCELONA: Dimarts-Dijous-Dissabtes.

A GIRONA: Diari; Dematí i tarda.

Necessitat de la Gimnàstica sota el punt de vista moral

La vida implica acció. per viure, cal lluitar contra les adversitats que fatalment ens vénen d'aixó que n'anomenem el «destí». L'experiència ens ensenya que tots temps ha estat i serà necessari, per a sobresortir en qualseuulga branca de la ciència o dels oficis, per a formar-nos una posició social econòmicament falaguera, constància en el treball.

Aixó, es cert. certíssim; ningú no ens ho discutirà. Per tant no insistim.

Però vegem en canvi que fem, particularment els joves, per a defugir de la mediocritat en que molts ens trobem. Si contestés amb un no res, a seques, potser pecaria d'injust; mes, és evident quesifem res es ben poqueta cosa. Quants i quants n'hi ha, de joves, companys, amics nostres que porten una vida negativa! I per què? Perquè inculcats d'unes idees materialistes, viuen sense un ideal; i la vida, sense un ideal esdevé com una cosa sense atractius, com un arbre sense saba.

Cal posar urgentment un dic potent a aqueixa fomidable ona de materialisme que tot ho envaeix.

Els fonaments d'aqueix dic han d'ésser construïts de material resistent. El millor d'aquest material, és sens dubte. l'estudi. «El saber és llum; la ignorància tenebres». Com més se sap, més hom vol saber. I no precisament en l'ordre intel·lectual, sinó en tota mena d'oficis s'ha de voler sobresortir.

Per a axói, precisa una gran fermesa de voluntat posada al servei d'un ideal. I la voluntat, s'aconsegueix a base de superar-se un mateix, a base de disciplina. No oblidessim mai que la vida implica molta disciplina. Vegeu sinó com un individu, una col·lectivitat, un govern, una nació ben disci-

plinats avancen progressivament; tots els obstacles és vencen.

Siguem, doncs, disciplinats. I ho aconseguirem amb el nostre esforç personal i també, perquè no? Fent gimnàstica; fent exercici ordenat i amb mètode. Si, la gimnàstica, influeix d'una manera preponderant en la nostra faiso d'ésser.

Simultàniament que un hom es veu desenrotllar els músculs, enfortir-se-li el cos, l'esperit s'omple d'optimisme juvenivol; es besllumbres horitzons més amples; hom deixa de banda passions innobles; se agafa amor a la vida. s'afronten noblement, donant el pit; els contratemps que aquesta mateixa vida du aparellats. No en dubtem, en un cos sa, fort, robust hi corresponent generalment un esperit noble, capaç de coses útils.

D'altra banda, en tots els temps i en totes les èpoques. hom ha reconegut la importància de la gimnàstica. Actualment, però, degut a una colla de factors conseqüència del modernisme, és quan és mes necessària, i així veiem que en gairebé tots els col·legis, mateix que en totes les grans universitats, es practica amb veritable interès la cultura física.

Fem doncs gimnàstica; però, fem-la d'una manera ordenada i metòdica. Altrament, els seus efectes foren nul·ls i àdhuc podrien resultar perjudicials.

Manera d'evitar-ho? Allistant-vos socis, del nostre «GIMNASTIC CLUB» i assistir a les classes de gimnàstica que s'hi donen.

Es un deure que hi tenim, ja sota el punt de vista individual, ja en bé de la societat.

Ultra aixó, no oblidem que, Catalunya, ara com mai, necessita d'homes forts i disciplinats.

Joves tots; feu-vos socis, del «GIMNASTIC CLUB».

Esbarjos

Amb aquest títol, el senyor Joaquim Hostench ha publicat un llibre on recull algunes de les seves poesies ja publicades i altres d'inèdites.

Diu el Sr. Quimet, que les ha escrites aprofitant estones perdudes durant la seva vida i les publica per si algún interès tenen per a els seus amics que són tots els banyolins.

Nosaltres voldriem que aquestes estones perdudes, continuessin molts anys i de tant en tant ens donés llibres com aquest, on, amb amable ironia i formes impecables, ens descriu tipus i coses tan volgudes per tots nosaltres.

El Pórtic del Sr. Joan Riera i Vilarnau, descriu molt bé la personalitat del Sr Quimet, nosaltres que no el coneixem de tants anys, suscrivim les seves ratlles, i voldriem que els banyolins, sobre tot els joves, llegissin aquest llibre, que els ajudaria a estimar mes les nostres cosses.

De tots colors

Caratsus de caratsus! i com s'ha enfadat «El Banyolí» per aquella nostra al·lusió a les brillants festes del passat Carnaval celebrades pel Foment de Cultura i Sport! De totes maneres, a nosaltres la rèplica ens ha anat molt bé.

Així hem pogut comprovar, que, allò que personalment ens havia estat negat moltes vegades, és realment cert: «El Banyolí» és l'òrgan oficial dels regionalistes.

Si encara no volen que sigui dit, ja ens explicaran per quins set sous, no han replicat mai a les nostres cinglantades dirigides a la Lliga de Defensa o al Círcol de Catòlics.

Aquesta vegada, com que posàvem amb evidència la tradicional incapacitat regionalista local per organitzar res, s'ha sentit picat com per una vespa, i ha contestat enfutismat de mala manera. Ja els passarà! Aixó encara són residus electorals.

Si l'encarregat de contestar la nostra al·lusió hagues estat una mica mes viu, hauria trobat una fórmula magnífica per fer-nos quedar malament, i salvar a la vegada el prestigi regionalista. La fórmula era respondre així: Han de saber els senyors del Partit Nou, d'Acció Catalana, o bé, els esquerranoides de la plaça dels Turers — que triïn el nom que els hi faci mes peça — que, si el Foment de Cultura i Sport, no ha organitzat cap festeig pels dies

de Carnaval, es degut única i exclusivament a que la majoria regionalista que te el control de la societat, es molt catòlica, molt apostòlica i molt romana i per tant, no permetrà que, mai, sota la seva responsabilitat i direcció, siguin organitzades festes de regust tant pagà i tan renyides amb la honestat cristiana, com són les festes de Carnaval.

Veieu, dit així, haurieu convençut a tothom, haurieu donat una lliçó de moralitat i bon gust, mes d'una «margarita» s'hauria entès, i qui sab! ...potser com a corolari de tot, una gran entrada de socis a la Societat. I finalment, amb aquest nou reforç, una puntada de peu als del Partit Nou i ...ja estaria tot llest.

Sempre us haurem d'ensenyar de fer les coses ben fetes.

El mes curiós de la contesta de «El Banyolí», es que, bé a dir, que ens tiraran al carrer. — Ja perdonareu si insistim tant amb un mateix tema, però, es que ens plau extraordinariament. Podriem dir que ens hi rebajem com el peix a l'aigua. Per altra banda ens interessa tan poc el que facin o deixin de fer! — Doncs, seria millor que diguessin que del dia que determinin endavant, renunciaran a la quota mensual que venim pagant, així com també a les quotes extraordinaries que tot sovint ens han demanat i hem pagat puntualment, per a aixugar el dèficit de la societat, perquè, ja es comencen de donar vergonya de presentar-se com a únics propietaris i directors d'una entitat, que mantenen amb les aportacions d'altri.

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

Permanent Franela

MISE EN PLIS - MARCEL - TINTURES CELLES -
 MASSATGES - DEPILATORIS - ESMALTS - APA-
 RELLS MODERNT - SILLONS AMERICANS - FRICCIONS
 DE TOTS PERFUMS - SALO ADAPTAT AL GUST DE
 TOTA LA SELECTA CLIENTELA

NOTA. — Serveixin-se demanar número per els seus pròxims serveis.

Carrer Major, núm 2 BANYOLES

SEGELLS DE GOMA

Gravats en tota mena de Metalls, Plaques esmaltades, Cristall, Rètols, etc.

ENTREGUES, A LES 48 HORES
JOSEP TREMOLEDA. - Banyoles

Estat d'alarma, censura prèvia per la premsa, vagues a tot arreu, l'ordre públic malament com mai; heus ací el resultat esplendorós del triomf dreta en les eleccions de Diputats a Corts. De fet, sembla hen bé. que ja tornem a ésser a aquells bons temps de la monarquia.

No sabem pas que pensa «El Banyolí» en no aprofitar unes circumstàncies tan excelents, per alabar la gran visió política d'en Cambó, l'influència enorme de la Lliga a Madrid prop del Govern, per fer-se adeptes. Les dretes van guanyar, tenim un govern al qual recolzen amb llurs bots, el país viu en plena arcàdia de la felicitat, ...apa, no badeu ara es l'hora de convencer a la gent de tot el molt que valen els partits de dreta per governar un poble.

No us heu fet mai aquesta reflexió? Que deuen pensar les monjes i frares, als quals obligàren a votar les dretes, i total, perquè recomanin un govern presidit per aquell mateix que a l'any 1909 les rostia de viu en viu i els destruïa els convents?

No negareu que els ha de fer ben poca aquesta mala jugada d'en Cambo, majorment si considerem que per arribar allà on som, els feu votar a l'esquerra i laic Companys.

De Casa Ciutat

SESSIO DE 6 DE FEBRER. Se celebra amb l'assistència dels Consellers senyors Aulina, Masgrau, Ametller, Tomas' Oliva, Cufí, Juanola, Carles, Oliveras, Boix i Tarrades, presidits per l'Alcalde Sr. Masó

Despres de llegir i aprovar l'acta anterior, s'aproven els següents dictamens:

Distribució de cabals per al mes de Març, per un import total de 44. 776'75 ptes.

Destinar 1.800 ptes. per obres al Cementiri Municipal.

Aprovar les factures informades favorablement per les Comissions de Foment i Governació.

Prorrogar per aquest any les subvencions al Foment de la Sardana, per audicions públiques que donar

Per un cens exacte dels terrenys de regadiu del terme municipal, i a tal objecte ordenar als propietaris la declaració dels regadius que poseeixen.

En el periode de pres i preguntes el Sr. Carles, d'acord amb la Comissió d'aigües, demana a la d'Hisenda, que en fer les noves ordinacions fiscals elevi a 6 ptes. la taxa que paguen les vessanes de regadiu.

El Sr. Cufí diu que amb la falta de pissos que es nota a Banyoles, es un abús que cal corregir que hi hagi al carrer de les Escribanies, una casa molt gran sense que ningú la utilitzi

i que potser no paga arbitris ni contribució. Demana que es miri de treure aquest abús.

També demana el Sr. Cufí que es posi una bàscula automàtica al mercat de porcs, amb la qual hi hauria mes seguretat en el pes i es podria implantar el pes per quilos i suprimir el d'arrobas.

El Sr. Alcalde contesta al Sr. que traslladarà el seu prec a Comissió d'Hisenda; al Sr. Cufí que en quant a la casa del carrer de les Escribanies no creu que les facultats de l'Ajuntament li permetin intervenir en aquests assumptes però que ja se n'enterarà, i que de la bàscula la Comissió de Governació ho estudiarà.

Acte seguit s'aixeca la sessió

Notícies

Ha estat demanava la mà de la senyoreta Francesca Clé, filla del nostre amic Joan Clé (sastre), pel distingit jove Miquel Vilanova, nebot i cosí respectivament de nostres particulars amics senyors Antoni i Jotep Gimferrer, propietaris de la fàbrica de Yute.

Rebin tots la nostra més cordial enhorabona.

*
* *

Dijous, se celebrà l'anunciada veïllada organitzada per la penya «Els 7 i pico». De moment ens cal fer constar que fou un veritable èxit tant per la nombrosa concurrència que hi assistí, com per la mestria demostrada per les distingides senyoretetes i joves banyolins en l'execució dels seus treballs. Ens cal remarcar per sobre de tot, l'acollida entusiasta que el públic dispensà al diàleg «Flirt 1934», del qual n'es autor el nostre estimat amic i col·laborador Isidre Ollveras,

Felicitem efusivament a la Penya «els 8 i pico» per l'èxit obtingut, així com pels seus nobles propòsits, brillantment exposats pel bon amic Joan Gratacós. En el número proper ho comentarem extensament, per no ésser-nos possible el fer-ho avui

*
* *

Tal com es féu l'any passat, per aquest s'està organitzant per la diada de la Mare de Déu dels Dolors una vetllada teatral al «Mercantil Cinema» a benefici de la germandat dels Dolors.

Li augurem i desitgem un gran èxit.

*
* *

Dimecres va morir la que fou bondadosa senyora Francisca Costa, Vda. Juandó (e. p. d.). L'acte de l'enterrament, al qual assistí una gran concurrència, demostrà les moltes simpaties que tenia guanyades pel seu caràcter bondados i les moltes virtuts que posseïa.

A tota la família li fem present el nostre condol.

*
* *

Avui, diumenge, gran partit de Futbol en el camp de les Pedreres, entre l'equip de la PENYA RAPIDS de Granollers i l'onze local.

Típ. «La Bauyolina» Plaça de la Font, 5

Casa PUIIG (a) DAMAS

Carrer Gran,
Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llaneria i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -

Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Espaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telef. n.º 15.922 BARCELONA

"DILMER"

El modern neteja Metalls

Sense Líquids

Sense Pastes

Sense Polvos

COTÓ «DILMER»

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada

Villarroell, 195

Telefón 74100

BARCELONA

a BANYOLES:

TOMAS TEIXIDOR

Plaça de la República, 14

"Hotel Flora"

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya,

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda

Taxis per a excursions - (Garatge)

Plaça Turers

Telefón 24

BANYOLES

POLI CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE

Elisseo Jubert Malalties de les criatures - -
- - Malalties del cor i pulmons

Joaquim Jubert Malalties de la pell i de les cames-Cirurgia
infantil - Cirurgia ortopèdica (dels ossos)

Joan Jubert Malalties de l'aparell digestiu (païdor)
budells, etc. i de la nutrició,

Plaça de la República (del Vi) 7, prals. Telef. 205-GIRONA